

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παραχθὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ : Ἐτησίᾳ . . . δρ. 8,— Ἐξαμηνίως . . . 4,50 Τριμηνίως . . . 2,50

Ἐξωτερικοῦ : Ἐτησίᾳ . . . φρ. 10,— Ἐξαμηνίως . . . 5,50 Τριμηνίως . . . 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤ' ΕΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσπερ. λ. 10. Ἐξοτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Ἐδριπέδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 4 Ἀγούστου 1912

Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 36

358. Μυστικὰ ἐρωτήσεις
Διδάσκαλος:—Τὸ μέρος τοῦ λόγου εἶνε ὁ.....
Μαθητὴς:—Ἐπιθετὸν τρίγενός καὶ δι-κατάληκτον.
Διδάσκαλος:—Μπα! καὶ πῶς κἀμουν τὰ τρία γένη;
Μαθητὴς:—Ὁ.... ἡ.... τὸ....
Διδάσκαλος:—Μὰ τί λὲς παιδί μου! Τὸ ἀρσενικὸν εἶνε μηχανή, τὸ θηλυκὸν νῆσος καὶ τὸ οὐδέτερον καρπός.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σανθοῦ Μαρκησίου
359. Μεταμορφώσεις
Ὁ γέρον δι' ἐννέα μεταμορφώσεων νὰ γίνῃ νέος; (Κάθε λέξις πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν προηγουμένην τῆς διὰ μεταβολῆς, ἀφαιρέσεως ἢ προσθήκης ἐνὸς μόνου στοιχείου—ἐκτός ὅταν εἶνε διπλοῦν, σσ, λλ, πῶθ θεωρεῖται ὡς ἓν, ἢ διὰ μεταθέσεως τοῦ τόνου.)
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀττικοῦ Ὀδρανῶ

360. Ποικίλη Ἀκροστιχίς
Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν ἀρχαῖον Ἦρωα:
1, Στρατηλάτης, ἅγιος. 2, Καρπός. 3, τὸ ἀντιθετὸν τῆς ὕψιαις. 4, Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. 5, Βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνας. 6, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου
361. Ἑλλητισμοφωρονόν
ααα - ο - η - ο - ω - εαυο

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης
362. Γρίφος
θε
θε τ' θε
θε τ' υπ τ' θε
Δὸ θε τ' υπ ξα υπ τ' θε ὦ!
θε τ' υπ τ' θε
θε τ' θε
θε

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρματωλοῦ τοῦ Ὀλύμπου
Τέλος τοῦ 131ου Διαγωνισμοῦ
Ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλ. ἀρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 28
273. Τάκτος (τᾶ, κῆτος.)—274. Ὁδός.—Ἀ-
θως.—275. Κυβέλη-Λυδία.—276. Ὁ αὐ-
λός, ἡ αὐλή.
278. Παραλία—
Λεῖα=παρά+(Δί-
σκος=Κῶς) δις
+(Ὅστις=τίς=)
δ= ΠΑΡΑΔΕΙ-
ΣΟΣ—279. ΝΑ-
ΠΟΛΕΩΝ (Ἄ-
πόλλων, Πέλλα,
ὄπλον, λέων, ἐν-
νέα, ὠδόν.)—280. ΜΗΛΟΣ (Μύκονος, ΤΗ-
νος, Δῆλος, Λέρος, Σύρος.)—281. Σὺν
Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει.—282. Τὸν Δία Κρό-
νος γέννησε. (Τὸν διὰ κρ-ῖνος - ἐγ' ἓν εἰς ε.)

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
Δύο μέγαλα μετὰ κήπων καὶ αὐλῶν.
Τὸ ἐν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἀριθ. 9. παραπλευρῶς τοῦ ἀνακτόρου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Προέργου Νικολάου καὶ ἐναντι τοῦ ἀνα-
κτορικοῦ κήπου, (περιοχὴ 6 χιλιάδων πήγων τετραγωνικῶν).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ΕΤΩΝ
Περιλαμβάνει Ἑλβετικὸν νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, 4 τμήματα γαλλικῶν, 2 τμήματα ἀγγλικῶν, 1 τμήμα γερμανικῶν. Ἐπιμελεῖται καὶ καθη-
γητὰ Ἑβραϊκῶν.
Τὸ ἔσπερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου ἀριθ. 6 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλευρῶς τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ & ΑΝΩ
Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τριτάξιον τμήμα Ἑμπορικῆς Σχολῆς, Λογιστικὸν τμήμα με φοιτητικὴν μονοετή.
Τὰ διπλώματα τοῦ Ἑμπορικοῦ τμήματος καὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.
Γίνονται ἐπίσης δεκτοὶ φοιτηταὶ διατιμῶ-
νοι ἐν τῷ οἰκοτροφεῖῳ καὶ σπουδάζοντες τὰ ἔμπορικὰ ἢ τὰς ξένας γλώσσας. Εἰς τοὺτους πρὸβλεπεται ἰδιαίτερον δωμάτιον ἐπιπλωμένον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ
Ἀπευθυντέον :
Διεύθυνειν Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.
Διὰ πᾶσαν προφορικὴν συνεννόησιν Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς ὁδὸς Δραγατσανίου 6, παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.
Διὰ τοὺς μακρὰν κατοικοῦντας μαθητὰς ἢ Διευθύναις διαθέτει πολυτελεῖς ἰδιόκτητον λεω-
φορεῖον, ὅπως μεταφέρει τοὺτους ἐκ τῆς οἰκίας των εἰς τὴν Σχολήν.

ΜΙΚΡΑ ἌΓΓΕΛΙΑ
Γῆ λέξις μετὰ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων λέπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λέπτὰ 5 μόνον μετὰ πᾶσα στοιχεῖα τῶν 20 στοιχείων, καὶ μετὰ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος δὲ 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀδυνατοῦν τῶν 15 πληρο-
νοῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παγὰ ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων, ὁποιοῦνται ὡς 8 λέξεις ἀπλᾶ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντι-
τιμοῦ ἀγγελίου δὲν δημοσιεύονται.

Ἄρχομαι Μικρὰ Μυστικὰ, ἀνεῦ ἀναπο-
δόσεως, διὰ μέσου τῆς Διαπλάσεως.
Προτιμῶ τετραδία ἐν ποιήσει, τὸ καλλίτερον τετραδίων θὰ βραβεύσῃ μετὰ τριμηνίον ἐν τῇ «Διαπλάσει» συνδρομῇ.—**Νέα Ἑλλάς.**

ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΠΡΑΣΙΝΩΝ
Ζητοῦνται δασογέμοι ἀντιπρόσωποι παντά-
νως χθόν. Συνδρομὴ ἔτησι: 2,50, Νέα Διεύθυνσις: Πέτρον Δ. Πασχάλη, Poste-
restante, Ἀθῶν. (IB, 202)

Ἀπαντῶντες εἰς τὰς ἑκατοντάδας ἐπιστο-
λῶν, αἵτινες, ἐκ τῶν περὶ τὸν Δία-
πλασιόκτου κατευθυνόμεναι, ζητοῦσι πληρο-
φορίας περὶ τοῦ ἐφεστῆνος ἀγῶνος, δηλοῦμεν
ὅτι αὐτοί, ἀν συνέλθῃ τῶν προτέρων, θέλει
σημειώσῃ καινοφανῆ σελίδα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ
δημοφιλίστου. Αἱ τραναὶ (!) δηλώσεις ἰ-
σχυρῶν (!) κομμάτων καὶ ὑποψηφίων οὐδέ-
ως θέλουσιν ἐπηρεάσει τὸ φρόνημα τῶν ψη-
φοφόρων, οἵτινες, προσφάτους ἔχοντες προτέ-
ρας ἡμῶν νίκας, θέλουσι καὶ πάλιν περιβάλλει
ἡμᾶς διὰ τῆς ἐνθέρμου αὐτῶν ὑποστηρίξεως.—
Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας, Γενικὸς Ἀρχηγός.

Μικρὰ Ἀριστογραμμάτις, τί κάνει τὸ τε-
ζόρο;—**Ἀελλὴς Σανθοῦλα.** (IB, 204)
**Ἐπιθυμῶ ἀλληλογραφίαν μετὰ Κερωνγαί-
κῆς Ἀῤῥας καὶ Παπαρούνας.**—**Ἀπλη-
πισμένη Κόρη.** (IB, 205)

Κανεὶς ἐν Ἐλευθερίᾳ τὴν ψῆφόν του εἰς
ψευδώνυμον θίγοντα τὰς εὐγενεστέρους
χορδὰς πάσης ἑλληνικῆς καρδίας, οἶα τὰ:
**Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας, Λατρευτὴ Πατρι-
δα, Ἀμύραντος Ἀῤῥα, Ἐλευθερωτῆς τῆς Μα-
κεδονίας, Χρυσοπέτρων Ὀνειρον, Ἰδιαι-
κῶν τῶν Ὑποδοχῶν καὶ Σημαῖα τῆς Ἐπα-
νασιόσεως. Ζήτωσαν καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιτυχόντα.**

Μυστηριώδη Συριανέ, δὲν ἐννοῶ εἰς τί
δέχεσθε ἀπάντησιν.—**Μαγεμένο Ἀ-
κρογιάλι.** (IB, 207)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 33ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 307)
ἈΘΗΝΩΝ: Βασιλικὴ Ματᾶλα, Ρόζα Π. Δαμου-
λιάνου, Ἐλένη Κ. Μοραῖτου, Παιδίσκος Νίση.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Γ. Γιαννουσῆς, Ἐθνεγία Γ.
Γιαννουσῆ.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ :
ΑἰΓΙΟΥ: Δ. Κ. Χρητοδουλόπουλος.
ΑΝΑΡΤΙΣΤΑΙΝΗΣ: Γιαν. Β. Παπανικολάου.
ΘΗΒΩΝ: Στυλ. Γ. Σπανιάλης.
ΚΑΜΑΡΑΙΩΝ: Ἄγγ. Κ. Δημόπουλος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Παναγιωτῆ Πανᾶ.
ΚΟΡΩΝΗΣ: Π. Α. Λαχανάς.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Μαργαρίτη Χηροπούλου.
ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Θεοφ. Γ. Καβὰδης.
ΠΑΤΡΩΝ: Χαρ. Κουβελάκης.
ΡΑΨΑΝΗΣ: Τηλ. Σηλυβεργίδης.
ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Α' Μπελιτῆς, Βασίλ. Τράμπας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ :
ΑΔΕΛΦΑΝΑΡΕΙΑΣ: Ἀντισμένη Πασχάλη.
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τῶν εὐχρόνων ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐ-
τέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθη ἡ ἐν
Κυπριασίᾳ ΜΑΡΙΚΑ ΧΗΝΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ὁποῖα
ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἀγούστου.
Πλεονάζουσι λέπτὰ 90, διὰ τὸν προσεχῆ Διαγ.

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΗ' (Συνέχεια)

— Ἐγὼ δὲν ζητῶ ἄλλο καλλίτερον, παρὰ νὰ βγῶ ἔξω καὶ νὰ νοσηλευθῶ ὅπου ἀποφασίσετε, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴν ἀλλάξουν τὸν τρόπον τῆς θεραπείας ποῦ ἐπέτυχῃ λαμπρᾶ. Φαντασθῆτε, κύριε Δορσές! τέτοια μαχαίρὰ ποῦ μάφισε ἀναι-
σθητὸν ὀκτῶ ὥρες, καὶ οὔτε ἐνὸς λεπτοῦ πυρετός, χάρις εἰς τὸν ἰατρὸν μου Πέτρον! Ἄν εἴμπορητε νὰ μοῦ ὑποσχεθῆτε ὅτι δὲν θάλλῃξῃ ὁ τρόπος, καλὰ εἰδημὴ μὲν ἔδω.

— Ἄν δὲν συγκατατεθῇ ὁ ἰατρός τοῦ νοσοκομείου, σὰς παίρνω ἐπὶ σπῆτι μου, εἶ-
πεν ὁ κ. Δορσές πῆτέ μου τώρα, ἔχο-
μεν νὰ προσκεκληθῆτε; θὰ εἴμπορῶσιν μεν νὰ τοὺς περιποιηθῶμε καλὰ;
— Βρήκαν θησαυροὺς εἰς τὰς προμη-

θείας ποῦ ἐσέφατε, κύριε, εἶπεν ὁ Πέτρος τὸ μενοῦ μας θὰ εἶνε πλοῦσιον καὶ ἐκλεκτόν. Μοῦ ἐπι-
τρέπετε νὰ σὰς παρουσιάσω τοὺς προσκεκλημένους μου;
— Ἀναβαίνω μαζί σας νὰ τοὺς γνωρίσω. Σὰς, Δυρῶ, σὰς ἀφίνω μετὰ τὸν κ. Μπερτρὰν νὰ ὁμιλήσετε διὰ τὰς ὑποθέσεις μας, προσέ-
θεσε στραφεὶς πρὸς τὸν σύντροφόν του.

Ὁ κ. Δορσές καὶ ὁ Πέτρος ἀνέβησαν εἰς τὸ κατάστρωμα, ὅ-
που ἔγειναν αἱ συστάσεις. Ὁ κ. Ζολλιέ εἶδε μετὰ μεγάλην του εὐ-
χαρίστησιν τὸν φίλον τοῦ ἐφοπι-
στήν, ἓνα τῶν σπουδαιοτέρων «παρχόντων» τοῦ ἀργεντινοῦ ἔ-
μπορίου, καὶ ἀφῶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τοῦ διὰ τὴν αἰσινεὶ ἐκ νε-
κρῶν ἀνάστασιν τῆς συζύγου καὶ τῆς κόρης του, προσέθε:

— Σὰς παρακαλῶ νὰ συγχωρήσετε τὴν ἀτήμε-
λησίαν των. Δὲν κατώρ-
θωσαν νὰ σώσουν παρὰ ὅ,τι εἶχαν ἐπάνω των. Φοροῦν
τὰ ἴδια ἐνδύματα εἰκοσιπέντε
τώρα ἡμέρας.

— Γνωρίζω τὴν συνήθη των κομψότητα, εἶπεν ὁ κ. Δορ-
σές καὶ ἡ σημερινὴ των περι-
βολὴ δὲν τὰς κάμνει παρ' ἀκό-
μη συμπαθεστέρως.
— Εἶσθε πολὺ ἐπιεικής, κύ-
ριε, εἶπε γελῶν ὁ κ. Ζολλιέ,
ἀλλ' ἐννοεῖτε ὅτι ταῖς χρειά-
ζεται θάρρος διὰ νὰ παρουσιά-
ζονται ἔτσι.
— Τὸ τραπέζι εἶνε ἑτοιμὸν! εἶπεν ὁ ὑπρέτης πλησιάζων τοὺς συνδαιτυμόνας.

Τὸ γεῦμα ὑπῆρξε φαιδρότα-
τον. Καὶ ὁ τραυματίας ἔλαβεν ὀλίγον μέρος, διότι ἤκουσαν ὅ-
τι τὸ τραπέζι εἶνε ἑτοιμὸν! (Σελ. 313, στ. β')

«Σφιγγων τὰς χονδράς, τυλώδεις χεῖρας των...» (Σελ. 314, στ. α')

μερικὰ φαγητὰ, ὅσα ἐκρίναν ἐλαφρότερα, ὁ Πέτρος τοῦ ἐπήγε καὶ, κατὰ τὴν συνήθειάν του, τὸν ἐτάξισε μόνος του, διὰ νὰ μὴ κάμνη πολλὰ κινήσεις.
Ταυτοχρόνως συνέτρωγαν ἀδελφικῶς εἰς τὸ κατάστρωμα, ὅπου αἱ ναῦται τοῦ Μιστράλ ἐφιλοξέουν τοὺς ναύτας τῆς Γαλλίας καὶ τοὺς διηγούντο τὰ κατὰ τὸ συγκινητικὸν των ναυαγίων καὶ τὸν θάνατον τοῦ πλοίαρχου Δελαρῆ.

Τέλος, περὶ τὴν τετάρτην ὥραν, οἱ συνδαιτυμόνες ἐχωρίσθησαν. Παρὰ τὴν ἐγκαρδιότητα τῆς φιλοξενίας, ὁ κ. Ζολ-
λιέ ἐβιάζετο νὰ ἐπανέρῃ τὴν εὐτυχίαν τῆς οικογενειακῆς ἐστίας, μετὰ τὰ προ-
σφιλή του ἐκείνα ὄντα, τὰ ὅποια πρὸς στιγμὴν ἐνόμισεν ὅτι δὲν θὰ ἐπανέβλεπε ποτέ.
Ὁ κ. Δορσές ἐξ ἄλλου ἐννοοῦσε τὴν ἀνυπομονήσιν ποῦ θὰ εἶχεν ὁ Πέτρος νὰ εὕρῃ τὸν πατέρα του. Διὰ τοῦτο ἐ-

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΚΟΠΑΣ
ἐνθυμηθῆτε, ὅτι τὸ διασκεδαστικώτερον, τὸ δροσιτικώτερον καὶ τὸ ὠφελιμώτερον ἀνάγνωσμα εἶνε:
ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ
Δεπτομερῆς Τιμοκατάλογος τῶν Τόμων τῆς Διαπλάσεως ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ φύλλα 26 καὶ 31.
Τῆς δὲ Βιβλιοθήκης εἰς τὰ φύλλα 4, 12, 16, 25, 27.

πέμνει να τον ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς εὐ- θύνας ποὺ τὸν ἐβάρυναν.

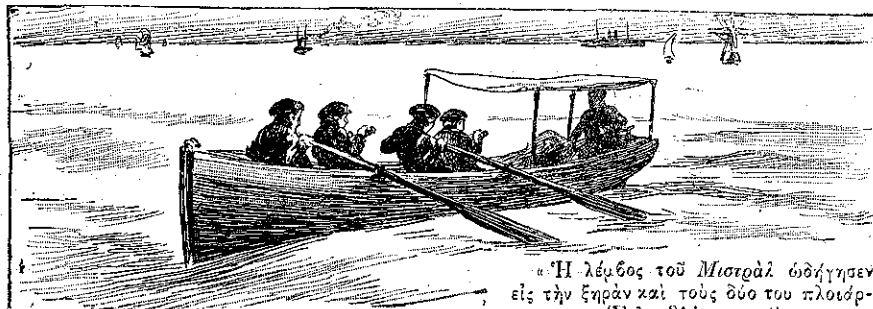
Τῷ ἐπρόκειτο μάλιστα νὰποθισασθῇ τὴν ἰδίαν ἐσπέραν, προσφερόμενος νὰ στείλῃ εἰς τὸ πλοῖον ἓνα ἱατρὸν διὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Ἄλλ' ὁ νέος ἠρνήθη ἐπιμόνως.

— Τὶ θὰ ἔλεγεν ὁ πρῶτος μου ἀσθενης, ἀνέκραξεν, ἂν τὸν ἐγκατέλειπα τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὺ φθάνομεν εἰς τὸν λιμένα; Ἡ παρρημικὰ συγκίνησις θὰ ἤμποροῦσε νὰ τῷ προκαλέσῃ πυρετὸν καὶ νὰ φέρῃ βαρείας ἐπιπλοκάς.

Ὁ κ. Δορσές ὑπέκυψεν. Ὁ Πέτρος ἀπεφασίσθη νὰποθισασθῇ τὴν ἐπαύριον, ἀφοῦ θὰ ἐπρογευματίεζεν ἐπὶ τῆς «Γαλλίας».

Ἄλλὰ καὶ πάλιν δὲν θὰ ἔκαμνε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ νοσοκομεῖον καὶ νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν ἱατρὸν, διότι ὁ ἀσθενης δὲν ἤμποροῦσε νὰ μείνῃ μόνος παρὰ μερικὰς ὥρας. Θὰ ἐπέστρεφε διὰ νὰ τὸν περιποιηθῇ καὶ νὰ τὸν ἀποδιβάσῃ τὴν μεθεπομένην.

Ὁ κ. Δορσές, ἀφοῦ περιήλθεν ὅλον τὸ ἰσιοσόρον κ' ἐθαύμασε παντοῦ τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν ποὺ ἐβάσιλευεν ἐκεῖ-μέσα, ἐπέληφθη τοῦ ζητήματος τῶν τριῶν νυαγῶν ναυτῶν.

Ἡ λέμβος τοῦ Μιστράλ ὠδήγησεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τοὺς δύο τοὺς πλοῖάρχους. (Σελ. 314, στ. γ)

Κατήλθον εἰς τὸν θαλαμίσκον τοῦ ἀσθενοῦς καὶ δὲν τὸν ἀφήκε παρὰ διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ κοιμηθῇ.

Τὴν ἐπαύριον ἀφίχθησαν τὰ δύο πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ φροντίσουν περὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου του. Ὅλα ἔγειναν ἐν τάξει καὶ ὁ κ. Μπερτράν ἀνεκουρπίσθη ἐπιτέλους καὶ ἠσύχασεν.

Ὁ Πέτρος, ἀφοῦ τοῦ ἀλλάξῃ τὴν πληγὴν, ἐπήγε νὰ πορευματίσῃ μὲ τὸς φίλους του εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐπέστρεψε νὰ περιποιηθῇ πάλιν τὰ ἀσθενῆ του καὶ κατόπιν ἐξήλθεν εἰς τὴν ξηρὰν, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὰ τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Εἰς τὴν προκυμαίαν τὸν ἐπερίμενε τὸ λανδῶ τοῦ κυρίου Δορσές.

Ἐτρέξε πρῶτα εἰς τῆς κυρίας Ζολλιέ, ὅπου ἔγεινε δεκτὸς μὲ ἀνοιχτὰς ἀγκάλας, ἔπειτα μετέβη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ ἐζήτησε τὸν διευθυντὴν κ. Πολλὲν ἐκ μέρους τοῦ κ. Δορσές.

Ὁ ἱατρὸς, ὠραῖος γέρον, μὲ συμπαθῆ καὶ ἐξυπνὴν φυσιογνωμίαν, ἐδέχθη τὸν Πέτρον εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ τὸν ἠρώτησε τί ἐπιθυμοῖ.

— Ἐγὼ νὰ σᾶς κάμω μίαν περίεργον καὶ λεπτὴν αἰτησίαν, ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος. Ἐνας πλοίαρχος, ὁ ὁποῖος ἐπληγώθη μὲ μαχαίρι εἰς μίαν στάσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου του. θέλει, κατὰ προτροπὴν τοῦ ἐροπλιστοῦ του, νὰ νοσηλευθῇ ἐπὶ πληρωμῇ εἰς ἰδιαιτέρου θαλάμου τοῦ Γαλλικοῦ Νοσοκομείου, ἀλλ' ὑπὸ ἓνα ὄρον, τὸν ὁποῖον δὲν τὸλμῶ σκεδῶν νὰ διατυπώσω.

— Μὰ διατί; ὀμιλήσατε! Αἱ ἐπιθυμίας τῶν ἀσθενῶν εἶνε πάντοτε ἐσάσταται.

— Ἐπειδὴ εἶνε πολὺ εὐχρησθημένος ἀπὸ τὴν θεραπείαν ποὺ τοῦ ἔκαμαν ὡς τώρα, δὲν ἔννοεῖ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ παρὰ ἐάν τῷ ὑποσχεθοῦν ρητῶς, ὅτι δὲν θὰ τοῦ ἀλλάξουν σύστημα.

— Καὶ ποία εἶνε αὕτη ἡ θεραπεία; Ὁ Πέτρος ἔδωσε τὰς ζητηθείσας ἐξηγήσεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φανερώσῃ ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ θεράπων τοῦ κ. Μπερτράν.

— Λαμπρά! ἀνέκραξεν ὁ διευθυντής· εἰμπορῶ νὰ τοῦ ὑποσχεθῶ ὅ,τι ἐπιθυμοῖ, διότι ὁ ἱατρὸς τοῦ πλοίου ἠκολούθησε τὸ καλλίτερον σύστημα. Καὶ πῶς θὰ μεταφέρετε τὸν ἀσθενῆ σας χωρὶς νὰ κινηθῇ;

— Στὰ χέρια, ἐξαπλωμένον 'ς ἓνα

στρώμα, ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος. Μοῦ δείχνετε, σᾶς παρακαλῶ, τὸ δωμάτιον ποὺ τοῦ προορίζετε;

— Εὐχαριστῶς.

Τὸ δωμάτιον ἦτο φωτεινόν, καθαρὸτατον, μὲ ὠραίαν θέαν εἰς τοὺς κήπους.

— Μάλιστα, θὰ εἶνε πολὺ καλὰ ἐδῶ. Αὐριον θὰ σᾶς τὸν φέρω. Τί πρέπει νὰ κάμω τώρα;

— Νὰ περάσετε ἀπὸ τὸ γραφεῖον καὶ νὰ δηλώσετε ὅτι κρατεῖτε διὰ τὸν ἀσθενῆ σας τὸ δωμάτιον ἐξ. Αὐτὸ ἀρκεῖ.

Ἄντιο, καπετάνιο μου!

Ὁ Πέτρος ἔκαμνε ὅ,τι τοῦ εἶπαν, εἰδοποίησε τὸν κ. Δορσές καὶ τὴν κυρίαν Ζολλιέ καὶ, πάντοτε ἐφ' ἀμάξης, ἐτρέξεν εἰς τὸν λιμένα, ὅπου τὸν ἀνέμενεν ἡ λέμβος τοῦ Μιστράλ μὲ ἕξ ν αὐτάς, διὰ νὰ τὸν ἐπαναφέρουν εἰς τὸ πλοῖον.

Τοὺς εἶχε κάμῃ νὰ ὀρκισθοῦν ὅτι δὲν θὰ ἐπήγαιναν εἰς τὴν ταβέρναν, καὶ μολοντί ἐπερίμεναν ἐκεῖ τέσσαρας ὄλας ὥρας, εἶχαν κρατήσῃ τὸν ὄρκον των.

— Ἡμαστέ φρόνιμα παιδιὰ, καπετάνιο μου, εἶπεν ὁ Κερλός· δὲν ἐπατήσαμε τὸ πόδι μας εἰς ἀντικρινὸ καπελεῖο καὶ τώρα... ἔχουμε μιά διψά!

— Καλὰ λοιπὸν, σᾶς παραχωρῶ τρία λεπτά διὰ νὰ πᾶτε νὰ πιητέ ἓνα ποτήρι κρασί. Ὅριστέ χρήματα. Τρέξτε!

Μετὰ πέντε λεπτά, ἡ λέμβος κωπηλατουμένη ἀπὸ δώδεκα εὐρώστους βραχιῖνας, διεσχίσε τὴν θάλασσαν τοῦ λιμένος κ' ἔφθασεν ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὸ τρίστιον.

Ὁ Πέτρος ἀνήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν του εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ ἔλαβαν ὁμοῦ τὰ μέτρα των διὰ τὴν ἀποθίξασιν, ἡ ὁποία χωρὶς πολλὴν δυσκολίαν ἔγεινε τὴν ἐπαύριον. Ἡ λέμβος τοῦ Μιστράλ ὠδήγησεν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τοὺς δύο τοὺς πλοίαρχους...

Χωρὶς νὰ χειροτερεύσῃ διόλου ἡ κατάστασις του, ὁ ἀσθενης ἀπεκοιμήθη ἡσύχως εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Νοσοκομείου, ἀφοῦ τοῦ ἠλλάξῃ τὴν πληγὴν τοῦ ἱατρὸς, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ θεραπεία εὐρίσκατο εἰς πολὺ καλὸν δρόμον καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὁ τραυματικὸς θὰ ἐγίνετο ἐντελὸς καλὰ.

Ἐδέησεν ὁμοῦ νὰ τῷ ὑποσχεθῇ προηγουμένως ὁ Πέτρος, ὅτι θὰ ἤρχετο νὰ τὸν βλέπῃ καθ' ἐκάστην, διότι ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη τοῦ πλοίαρχου εἶχε γίνῃ πλέον φανατισμός.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΣΥΡΑΝΟ ΔΕ ΜΠΕΡΖΕΡΑΚ

Ἀγαπητοί μου,

ΑΛΛΑ μητέρες, ποὺ ἀνατρέφουν μὲ προσοχὴν καὶ μ' ἐπιμέλειαν τὰ παιδιὰ των, καὶ τὰ προφυλάττουν ἀπὸ κάθε τι ποὺ θὰ ἤμποροῦσε νὰ τὰ βλάψῃ, ἔτυχε πολὺ λάτεις νὰ μοῦ κάμουν τὴν ἐρώτησιν: «Εἰς τί θέατρον καὶ εἰς τί ἔργον μὲ συμβουλεύετε νὰ στείλλω τὰ παιδιὰ;»

Ἐδίστασα πάντοτε νὰπαντήσω, προπάντων ὅταν τὰ παιδιὰ δὲν ἦσαν νήπια, ἀλλὰ ἔφησα, κορίτσια ἢ ἀγόρια, δεκαπέντε ἔως δεκαεπτὰ ἔτων. Σπανίως, πολὺ σπανίως, τὰ ἔργα ποὺ δίδονται εἰς τὰ θεατρά μας, εἶνε ἠθικά, κατὰλληλα διὰ τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν ἡλικίαν. Σπανίως ὁ ἔφημος ποὺ θὰ ἴδῃ ἐδῶ μίαν παράστασιν, θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ θέατρον καλλίτερος ἀφ' ὅ,τι ἐπήγε. Διότι αὐτὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ θεάτρου. Διασκεδάσει, ναι, ἀλλὰ κ' ἐπίδρασις ἀγαθὴ, διαπαιδαγωγική. Ἡ καλὴ μητέρα ἔννοεῖ δι τι πρέπει νὰ ἴδουν τὰ παιδιὰ τῆς καὶ θεάτρον. Ἄλλὰ τὸ ἔργον ποὺ θὰ διαλέξῃ διὰ νὰ τὰ στείλῃ, θέλει νὰ εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐκπληροῦν τὸν σκοπὸν τοῦ θεάτρου. Καὶ ὄχι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ, ἀνεξαρτήτως τῆς διασκεδάσεως, ἔχουν μίαν ἐπίδρασιν κακὴν, βλαβερὰν, πολλακίς ὀλεθρίαν. Κάποτε δὲ εἶνε τέτοια καὶ μερικὰ ποὺ φθίνονται ἠθικά.

Λοιπὸν, αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ὅποιαν καλὴν μητέρα βλέπω, τῆς λέγω. «Νὰ στείλετε τὰ παιδιὰ σας εἰς τὸν Συρανὸν δὲ Μπερζεράκ. Νὰ ἐπιτέλους ἓνα ἔργον, ἀπὸ τὰ ὀλίγα ποὺ εἰμποροῦν νὰ ἴδουν ἀρόβως.» Μὰ τί εἶνε αὐτὸς ὁ Συρανὸς δὲ Μπερζεράκ; Εἶνε τὸ περιφθόρον «ἡρωικὸν δράμα» τοῦ Ἐδμόνδου Ροσάν, τοῦ γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ, ἡ μεγαλειότερα θεατρικὴ ἐπιτυχία τοῦ αἰῶνος καὶ συγχρόνως ἐν φιλολογικόν, ποιητικόν, ἀριστοῦργημα ἀπὸ τὰ ὀλίγα ποὺ ἔχει νὰ δείξῃ ἡ σύγχρονος φιλολογία. Πρέπει νὰ ξεῦρετε, ὅτι πάντοτε σχεδὸν ἐν ἀριστοῦργημα εἶνε δι' ὅλων τὸν κόσμον, διὰ τὸν λαὸν καὶ διὰ τὰ παιδιὰ. Ἄλλ' ὁ «Συρανὸς δὲ Μπερζεράκ» εἶνε ἴσως περισσώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο. Εἶνε ὅ,τι ὑγιές, καὶ ὠραῖον, καὶ εὐγενές, καὶ ὀφελόν. Δράμα «ἡρωικόν». Πρῶτα-πρῶτα αὐτὸς ὁ Συρανὸς, ὁ ἦρωας του, εἶνε ἦρωας ἀληθινός, Εὐπατριδὴς Γασκῶνος τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ποὺ ὑπῆρξεν. Ἀνδρεία μοναδική, ἀπαρδειγ-

μάτιστος. Μόνος του τὰ βάζει μ' ἑατὸν ἀνθρώπους καὶ τοὺς τσακίζει. Εἶνε ὁμοῦς χρηστός, εὐκρινής, τίμιος, ὑπερήφανος, μπεῖ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ὑποκρισίαν, δὲν κάμπτεται ἐνώπιον οὐδενός. Εἰς τὸ καπέλον του ἔχει ἓνα πτερόν λευκόν. Εἶνε τὸ «λοφίον» του, τὸ ἐμβλημα του. Θέλει, ἀγωνίζεται νὰ τὸ κρατήσῃ ἀγόν, λευκόν, ἀμόλυτον, ἀκηλιδωτον εἰς ὅλην τὴν ζωὴν. Συγχρόνως εἶνε πνευματώδης, εὐφυλόλογος ἀπαράμιλλος, σοφὸς συγγραφεὺς, ποιητῆς χαριτωμένος. Μονομαχεῖ, αὐτοσχεδιάζων στίχους. Πολεμεῖ—ἐνθουσιάζων τοὺς συντρόφους του μὲ ποιήματα. Εἶνε ὑπερόνθρωπος! Ἐχει καὶ τὸν ἔρωτά του, ποὺ εἶνε ἡ βάση τοῦ δράματος. Ἄλλὰ ἓνα ἔρωτα ψυχικόν, αἰθέριον, ἰδανικόν, εὐγενέστατον καὶ ἀτυχή. Ἡ ὠραία Ρωξάνη δὲν τὸν ἀγαπᾷ, διότι εἶνε ἀσχημὸς, διότι ἔχει μίαν μύτην τερατώδη. Καὶ προτιμᾷ τὸν ὠραῖον Χριστιανόν. Ἄλλ' ἀγαπᾷ τὴν ψυχὴν, τὸ πνεῦμα τοῦ Συρανοῦ, διότι τὰ ὠραία ἐκεῖνα γράμματα ποὺ τῆς στέλλει ὁ Χριστιανός, τοῦ τὰ γράφει ὁ φίλος του. Εἶνε πολὺ ἀργὰ ὅταν ἀποκαλύπτεται αὐτὸς ὁ δόλος, εἰς τὸν ὁποῖον κατέφυγεν ὁ εὐγενὴς Συρανὸς διὰ νὰ μὴν ἀπογοητευθῇ ἡ Ρωξάνη, βλέπουσα ὅτι ἀγαπᾷ ἓνα ὠραῖον βλάκα: ὁ ἦρωας εἶνε τότε πτωχός, ἀπογοητευμένος, πληγωμένος, ἐσιμωθάναντος. Ὑπῆρξε πολὺ δυστυχὴς εἰς τὴν ζωὴν. Ἄλλ' ἀποθνήσκει ὀρθίως, ὑπερήφανος, ὑπέροχος, μέγας, μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χεῖρ ἀνίκητον, μὲ τὸ λοφίον εἰς τὸ κεφάλι ἀκηλιδωτον.

Ὁ ἠρωϊσμός αὐτὸς εἶνε τῶντι ὠραῖος! Ὁ θεατῆς, ὁ ὁποῖος μεταφέρεται εἰς μίαν μεγάλην ἡρωϊκὴν ἐποχὴν, δὲν θὰ γίνῃ βέβαια Συρανὸς, θὰ γίνῃ ὁμοῦς καὶ καλλίτερος ἀπ' ὅ,τι εἶνε. Διὰ τὰ παιδιὰ μάλιστα, καὶ διὰ τοὺς νέους, εἶνε πολὺτιμον τὸ παράδειγμα ἐνὸς ἀνθρώπου τόσο ἀνδρείου, τόσο ὑπερήφανου καὶ τόσο χρηστοῦ. Ἐὰν διασκεδάσῃ μὲ τὰς πέντε θαυμαστάς πράξεις τοῦ ἔργου, — τόσο ὠραῖος ποὺ δὲν ἡξεῦρει κανεὶς ποῖαν νὰ προτιμήσῃ, — αἰσθάνονται μὲσα των ἓνα ἐνθουσιασμόν, μίαν ψυχικὴν περφορίαν, μίαν ἀνύψωσιν πρὸς τὰ μεγάλα καὶ τὰ εὐγενῆ. Ἡ τρίτη μάλιστα πράξις, ὅπου οἱ ἐπιλείπει τῆς Γασκῶνης, οἱ ἦρωας, εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἀράσου, ἀποθνήσκουσαν μὲ τὸσση ἀνδρεία καὶ μὲ τὸσση χάριν, εἶνε ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα διδάγματα ποὺ εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ τὸ θέατρον εἰς ἓνα νέον. Εἰμπορεῖτε νὰ ἰδῆτε τὸν «Συρανὸν δὲ Μπερζεράκ». Καὶ εἰς τὸ θέατρον τῆς Μαρίκας Κοσοπούλη, μολοντί ἡ θερινὴ σκηνὴ εἶνε μικρὰ διὰ θεαματικὰ ἔργα, παίζεται καλὰ.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

— Ἄν δὲν μοῦ δώσῃς ἀμέσως ἓσα μοῦ ὑπεσκέθῃς θὰ σ' ἀφίσω εἰς τὸν τόπον. Ὁ βασιλεὺς ἐπέμενε κ' ὁ Ἡρακλῆς ἐκράτησε τὸ λόγον του. Ἐγεινε τρομερὰ μάχη μεταξύ τους καὶ ἐπιτέλους ὁ βασιλεὺς ἔπεσε νεκρός. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπέστρεψε κατόπιν εἰς τὴν Τίρυνθα.

Β. Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες

Εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀρκαδίας ἦτον μιά πόλις λεγομένη Στυμφαλία. Πλησίον εἰς τὴν πόλιν ἀπλώνετο ἓνα ἔλος ποῦ τὸ ἐλυμαίνοντο ὄρνεα (ὄρνιθες, ὅπως τὰ ἔλεγον οἱ πολὺ ἀρχαῖοι). Ἦσαν κατὰ μὲγάλα ἀγρία πουλιὰ σὰν πελαργοὶ καὶ σὰν γερανοί, ἀλλὰ τὸ ράμφος καὶ τὰ νύχια τους ἦσαν ἀτσάλεια. Ὅταν ἐπεινοῦσαν, ὠρμούσαν ἀπάνω εἰς τὰ ζῶα ἢ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἐξέσχίζαν καὶ τοὺς ἐτρώσαν· ἔπειτα πετοῦσαν πάλι εἰς τὸ ἔλος των.

Ὁ ἕκτος ἄθλος ποὺ διετάχθη νὰ κάμῃ ὁ Ἡρακλῆς ἦτον νὰ καταστρέψῃ τὰ ἀρκαδικὰ αὐτὰ ὄρνεα, ἢ τέλος πάντων νὰ τὰ διώξῃ, ἀπὸ τὸν τόπον. Γύρω ὁμοῦς εἰς τὸ ἔλος ἀπλώνοντο ἄμαρ κινήται καὶ χλωθὴ μὲσα 'ς αὐτοὺς τοὺς ἄρμους καὶ νὰ ταφῇ ζωντανός. Πῶς λοιπὸν νὰ κάμῃ ὁ Ἡρακλῆς; Προσέφυγεν εἰς ἓνα συγγενῆ τοῦ Ἀπόλλωνος, λεγόμενον Ἡφαιστὸν, καὶ ὁ ὁποῖος ἦτον κουτσός. Αὐτὸς ἦτον ὁ θεὸς τοῦ πυρός καὶ ὁ προστατῆς ὅλων τῶν σιδηρουργῶν.

Εἶχαν ἓνα ἐργαστήριον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ ὄρος ΑἼτνα, εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ ἄλλα ἀκόμη εἰς πολλὰ ἄλλα βουνὰ καπνίζοντα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὸ ὄνομά του τὰ ἔλεγον καὶ τὰ λέγουσιν ἀκόμη ἠφαιστεια. Ὁ Ἡφαιστὸς, ἐδέχθη καλὰ τὸν Ἡρακλῆ· τοῦ κατεσκεύασε μίαν ροκάναν γαλκινὴν καὶ τοῦ τὴν ἔστειλε γιὰ νὰ τρομάξῃ καὶ

νὰ ξενομισητὰ ὄρνεα τῆς Στυμφαλίας. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπήγε τὴν ροκάναν κ' ἐπῆγε κ' ἐκάθησε εἰς τὴν κορυφὴν ἐνὸς λόφου, πολὺ κοντὰ εἰς τὸ ὀλεθρὸν ἔλος. Τὰ ὄρνεα ἐπετοῦσαν ἀπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

μούγγρισμα, ο Ήρακλής το άρπαξε από τα κέρατα.

Ο ταύρος άντέστη με άπόγνωσιν, αλλά ο Ήρακλής ήτον πίο δυνατός και κρατών το ζωόν από τα κέρατα, το έσυρεν έως τον λιμένα όπου ήτον το καράβι, το άνέβασεν επάνω, το έδεσε καλά με σχιινιά και το καράβι επέστρεψε στην Έλλάδα.

8. Οι Ίπποι του Διομήδους

Κατόπι άνετέθη στον Ήρακλή ή φροντίς να εύρη τους άγρίους Ίππους του Διομήδους, βασιλέως της Θράκης. Ο Διομήδης ήτον ένας βασιλεύς βάρβαρος και διαστραμμένος, ο όποιος έφύλαττε τους Ίππους του για να τρώγουν τους ξένους. Οσάνις ξένοι έπενούσαν από την Θράκη, ο βασιλεύς τους έπιανεν αιχμάλωτους και τους έριπτε στους Ίππους του, οι όποιοι τους κατεβρόχιζαν σαν λύκοι.

Ο Ήρακλής έζήτησεν από τον Διομήδη να του δώσει τους Ίππους του.

Έτσι, όλα τα περίγυρα έλυθηρώθησαν από αυτά τα τέρατα και οι κάτοικοι του τόπου έζησαν από τότε ήσυχοι και εύτυχείς.

7. Ο ταύρος της Κρήτης

Ο βασιλεύς Εύρυσθεύς έστειλε κατόπι τον Ήρακλή στην νήσον Κρήτην, με την διαταγήν να φέρη ζωντανόν ένα ταύρον που έρμήμαζε τον τόπον. Ο Ήρακλής εύρηκε στην παραλίαν ένα καράβι που έφευγε για την Κρήτην. Έμβήκε μέσα και ύστερ' από όλίγων ήμερών ταξείδι έφθασε στην νήσον. Η πρώτη του φροντίς ήτον να πάη ναύρη τον Μίνωα, τον βασιλέα της νήσου, και να του ζητήσει την άδειαν να πιάση ζωντανόν τον ταύρον. Ο βασιλεύς του την έδωσε.

αυτός όχι μόνον ήννήθη, αλλά ήθέλησε να τον ρίψη κι' αυτόν να τον φάγουν. Ο Ήρακλής έπιασε τότε τον Διομήδη και τον έριψε τον ίδιον στους Ίππους, οι όποιοι άμέσως τον κατεσπάρξαν. Έπειτα ο Ήρακλής άρπαξε τους Ίππους, τον ένα μετά τον άλλον, τους έδεσε και τους έφερε στο πλοϊόν του που ήταν έτοιμο ν' άπλώση τα πανιά και επέστρεψε στην Έλλάδα.

Όταν έφθασαν στην Τίρυνθα, ο βασιλεύς Εύρυσθεύς διέταξε να άπολύσουν τους Ίππους μέσα στο δάσος, όπου τα άγρια θηρία τους κατεβρόχιζαν κι' αυτούς κι' έτσι έχάθησαν.

9. Ο ζωστής της Ίσπολύτης

Ο Έννατος άθλος του Ήρακλέους ήτο να φέρη εις τον Εύρυσθεά τον ζωστήρα της Ίσπολύτης, της βασιλίσσης των Αμαζόνων. Αί Αμαζόνες ήσαν μια πολεμική φυλή διάσημος για την άνδρειαν της κι' έζούσαν εις τον τόπον όπου ύπαρχει σήμερα η' Αρμενία. Η φυλή αυτή άποτελείτο μόνον από γυ-

ναίκας, οι όποιοι έζούσαν μόνον των και δεν έδιδαν προσοχήν εις τους συζύγους των. Οσον άφορρά τα παιδιά των, αυτοί άνέτρεφον μόνον τα θηλυκά με την μεγαλύτεραν επιμέλειαν, τα έγύμναζαν 'ς όλας τας άθλητικας και τας πολεμικας άσκήσεις, και δεν έφρόντιζαν καθόλου για τ' άρσενικά. Αυτά τα άφιναν στους πατέρας τους, η τα έσοκότωναν άμα έγεννώντο. Έλέγοντο δε Αμαζόνες, επειδή ειχαν μόνον ένα μαστόν, τον άριστερόν τον δεξιόν τον έκοπιαν δια να έμποροϋν να μεταχειρίζωνται εύλόθερα το τέξον η το δόρυ εις τας μάχας.

(Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΔΥΣΚΟΛΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, ένδεκα ετών. ΦΙΦΗ, άδελφή του, δέκα ετών. ΠΕΤΡΑΚΗΣ, το παιδί της πλώστρας, 8 ετών.

Η σκηνή παριστά παιδιών σπουδαστήριον εις λούσιον σάιτι.

ΣΚΗΝΗ Α'

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, μόνος, κάθεται στο τραπέζι, κρατεί το κεφάλι του και φαίνεται συλλογισμένος βαθεία κάπου-κάπου γράφει όλίγες λέξεις σε μια πολύ μεγάλη κόλλα χαρτί:— Άρθρον τρίτον: Αποφασίζω να είμαι εθσπλαγγος και ελεήμων, εύγενής και γλυκός με όλους, να μη δίνω γροθιές της Φιφής και πρό πάντων να εύεργετώ τους πτωχούς.— Άρθρον τέταρτον: Αποφασίζω να μην είμαι πολύ λαίμαργος, και άμα γίνω είκοσιπέντε χρονών, — είκοσιπέντε χρονών; ίσως είναι πολύ νωρίς, — τριάντα χρονών τότε, δεν θα τρώγω πια στο τραπέζι ούτε φρούτο, ούτε γλύκισμα. (Στενάζει βαθεία:) Ούφ!... — Άρθρον πέμπτον: Αποφασίζω... (Ακούονται έξω βήματα:) Ποιος έρχεται πάλι να μ' ένοχλήση;

ΣΚΗΝΗ Β'

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, ΦΙΦΗ

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:— Έσύ 'σαι, Φιφή; Πήγαινε, σε παρακαλώ, να παίξεις με τις κοιλίες σου και μη με διακόπτεις τώρα που κάμνω το πρόγραμμα της ζωής μου!

ΦΙΦΗ:— Τι, τι κάνεις; ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, με ήρεμία και υπερηφάνεια:— Το πρόγραμμα της ζωής μου!... Λοιπόν, άφού ήλθες, θα σου έμπιστευθώ ένα μυστικό. (Έκτείνει το χέρι του επισήμως:) Φιφή, θα γίνω Άγιος! ΦΙΦΗ:— Όχι, δά! ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, της παρουσιάζει τη μεγάλη κόλλα που έγραφε:— Ναι, Φιφή και άπόδειξις, ότι το πρόγραμμα της ζωής μου έγινε! να το!

ΦΙΦΗ:— Πώ, πώ, τί μεγάλο! ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:— Μεγάλο, πραγματικάς! Έργα όλόκληρα!... Οκτώ μέρες τώρα παιδεύομαι. Μα έπρεπε να προΐδω, να ρυθμίσω, να κανονίσω τα πάντα. Πρόγραμμα βλέπεις! Θέλεις να σου το διαβάσω; (Διαβάσει:) «Πρόγραμμα της ζωής του Ιωάννου Κ. Αγγελάδου, γεννηθέντος εν έτει σωτηρίω 1901 και τελευτήσαντος ολίως τώ...» Αναθέτω σε σενα να βάλης αυτή τη χρονολογία. (Πρόγραμμα της ήμέρας: Έγερσις εις τας οκτώ. Μελέτη από τας δέκα ως τας δώδεκα, εκτός αν αι τιμωρίαι της προηγούμενης ήμέρας μ' έχουν πολύ κουρασμένον. Εν τούτοις, περιπτώσει, έγερσις εις τας έννέα και άνακνυσις ως το μεσημέρι. Από την μίαν ως τας δύο, μελέτη των βιβλίων της Παλαιάς Διαθήκης, και πρό πάντων του Δευτερονομίου και της Πεντατεύχου.» Ή, πώς σου φαίνεται αυτό; «Από τας δύο ως τας τέσσερες, μάθημα με τον καθηγητήν μου. Εις τας τέσσερες, ένώ θα τρώγω ψωμί και μέλι, θα συλλογίζομαι την ματαιότητα των εγκωσμίων. Εις τας πέντε, πρακτική εξάσκησις εις την άρετήν της υμωρίας...»

Πρόσεξε, Φιφή, να μη με πειράζης ποτέ τέτοια ώρα!... «Από τας έξ ως τας έννέα, εξάσκησις εις την άρετήν της ελεημοσύνης.» ΦΙΦΗ:— Τρεις ώρες για ελεημοσύνη! ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:— Ναι, Φιφή μου. Η ελεημοσύνη ύπήρξε πάντοτε η κυριώτερα άρετή των Αγίων. Θα είμαι εθσπλαγγος, ελεήμων, γλυκός και με λόγια και με έργα. «Όστε μην έλθης ποτέ να μου πής, σε τέτοιες ώρες, πως η Κάμια είναι κακιά ή πως ο Κοκός ξεφρονίζει άνωπόρρα. Δεν θα σου το επιτρέψω. Θα είμαι επίσης — και προπάντων — καλός, εθσπλαγγος, ελεήμων προς τους πτωχούς.» Όταν γίνω είκοσι χρονών, θα τους δώσω όλην μου την περιουσία. ΦΙΦΗ:— Μα εσύ δεν έχεις λεπτά! ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ:— Θα γυρέψω του μπαμπά που έχει. ΦΙΦΗ:— Και από ποτέ θύρησις να εφαρμόζης το πρόγραμμά σου; ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, κυττάζων το ρολόγι του:— Άρχισα κήδη προ μίας ώρας, Φιφή (ακούεται το κουδούνι). ΦΙΦΗ:— Ποιος να είναι; Πηγαίνω να ιδώ. (Έξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Γ' ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, μόνος, ξανακάθεται στο τραπέζι και έτοιμάζεται να γράφη:— Άρθρον έκτον: Όταν θα γίνω τριανταπέντε ετών, θα... Μα τι μπορώ να κάμω όταν γίνω τριανταπέντε ετών;... Πρέπει να σκεφθώ... ΣΚΗΝΗ Δ' ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, ΦΙΦΗ ΦΙΦΗ, γυρίζει τρεχάτη:— Γιαννάκη! Γιαννάκη! Δώρα από τη θεία Μαρία! Ίδες τί μας στέλλει. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, όρμά, και προσπαθεί ναρπάξη τα δύο δέματα που κρατεί η Φιφή:— Δές μου τα λοιπόν να ιδώ! ΦΙΦΗ:— Στάσου! πως κάνεις έτσι; Τα όνόματά μας θα είναι γραμμένα επάνω στο καθένα. Ά, να το δικό σου και να το δικό μου. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, άνοίγει το δέμα του και βγάζει ένα σιδηροδρομικό. — Ά, τί ωραίος σιδηρόδρομος!... ΦΙΦΗ, άνοίγει συγχρόνως το δικό της:— Έμένα μούστειλε μπουμπόνια. Κότταξε τί μεγάλα που είναι! (Έπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Άλλόκοτος κόμωσις

Οι ίθαγενείς του Μασχοκουμπιού εις την Ροδεσίαν, έχουν περιεργότατον σύστημα κόμωσις των άποτελείται από έν είδος περρούκας, κατασκευασμένης από μαλλιά κομμένα και ανακατευμένα με λίπος και λάσπη. Όλα αυτά κάμνουν εν μίγμα, εις το όποιον δίδουν το σχήμα, το όποιον βλέπεις εις την εικόνα. Τι μπελός εις το κεφάλι του τελαϊπώρου αυτού κομφευσμένου!..

Άδυναμιά ανθρώπων

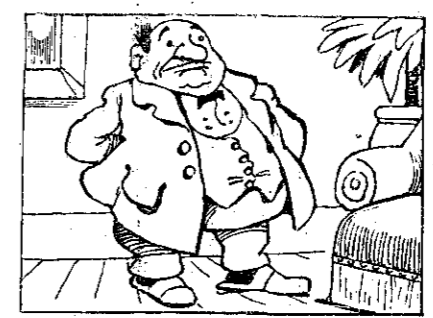

Δύο άδελφοί, εις την Αγγλίαν, άπεφάσισαν να διαθέσουν την μεγάλην των περιουσίαν δια να κτίσουν μίαν εκκλησίαν. Εις έλας τας σύμφωνοι και

δεν διεφώνησαν παρά ως προς την τοποθέτησιν των κωδωνών. Η μία τους ήθελεν εις άπλούν κωδωνοστάσιον, η άλλη εις μεγάλον τετράγωνον πύργον. Κ' επειδή επέμεναν και αι δύο, έδέησε να εκτελεσθούν και τα δύο σχέδια, ούτω δε η εκκλησία των έχει σήμερον και κωδωνοστάσιον και πύργον!

Έβδομαδιαιοι Διαγωνισμοί

α) Μαγική Ειτών

— Καλέ, που κρύφθηκε ο άδελφός μου; Βοηθήστε με να τον εύρω!

β) Δια τους Γαλλομαθεύς

Ειστάλη υπό της Μιμόζας P.t.t . p.t.t Γ' o.s... f.t s.n n.d

Να συμπληρωθή η γαλλική αυτή παροιμία.

γ.) Παίγνιον

Ειστάλη υπό Ιωάννου Β. Λαονιάρη

Table with 3 columns and 3 rows containing Greek letters: πλι, κυ, ρι, αι, πα, οι, θνος, ναυ, ον

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαι αύται ούτως ώστε ναποτελέσουν: Νήσον της Ελλάδος, πόλιν της Ελλάδος και πόλιν εύρωπαϊκήν.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας Άθήνας, τας Έπαρχίας και το Έξωτερικόν, είμπορεί να στείλη τας λύσεις εις το γραφείον μας (38, οδός Εύριπίδου), συνοδεύων την άποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λυτών θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε του ποσού το όποιον ήαποτελεσθή, θα έγγραφωμεν και πάλιν διά κλήρον μερικούς λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις του 34ου φύλλου

α) Ο άγιός—β) Ζημίαν αίρεού ή κέρδος αίσχρον—γ) Λάρος, στρουθοκάμηλος, χελιδών, αετός, τώως.

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ε Σ Π Ε Ρ Ο Σ

(Κατὰ τὸν Βίωνα)

Έσπερε, χρυσὸν φῶς τῆς χαρίσεως Αφροδίτης...

Παπαρούνα

ΤΑ ΚΛΩΣΣΟΠΟΥΛΙΑ

Εἶνε τώρα ὡς τρεῖς ἑβδομάδες ποὺ ἤρθα ἐπὶ χωριὸ μου...

—Κιὰ-κιὰ, κιὰ-κιὰ, φώναζαν τὰ καϊμένα...

—Νά, ἐγὼ θὰ πάρω τοῦτο τὸ μαυράκι...

Διαλέγαμε ὅλοι μας καὶ ρίχταμε ἀχόρταγες ματιές...

—Αὐ! μὰ τί ὄμορφα ποὺ εἶνε! Μὲ τὸ ἀπλόγ καὶ...

λης ὄλο νὰ τὰ χαιδεύς καὶ νὰ τὰ φιλᾷς...

Μοναστηράκι τοῦ Λαβάρου

Κ Α Λ Ο Κ Α Ι Ρ Ι

(Στὴν φιλᾶτῃν μου Ἐῶν Νικήτριαν)

Σὺ ποὺ φέρες εἰς τὴν φύσιν Τὴν χαρὰ, τὴν εὐμορφίαν...

Τὸ γλυκὸ τὸ ἀηδονάκι "Ὀλὴ νύκτα νὰ λαλῇ...

Ποὺ λουλούδια μυρωμένα Στους ἀγρούς ὅλους σκορπίσεις...

Τὸ νυχτερινὸ τ' ἀγέρι Λὲς καὶ λέει μυστικά...

Καὶ τὴν λύπη τὴν κοιμίζεις Σὰν παιδεύει τὴν καρδίαν...

ΑΕΡΑ! ΑΕΡΑ!

Ὁ Θεὸς σου ἔχασκε ζωὴν μακροχρόνιον...

Εἶνε εὐκολώτερον νὰ ἐμποδίσῃς τὴν ἀσθένειαν...

Τὸν ἀέρα σου δίδει δωρεάν ὁ Θεός. Ἄνοιξτε λοιπὸν διὰπλάτα...

"Ὅταν δὲν ἐμφαίνῃ ἀφ᾽ καθαρόσ ἐμβαίνει ὁ θάνατος...

Δάφνης Στέφανος

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Ἀγκαλι-ασμένοι μὲ τὰ πὸ χροσὶ ἀνεροπολήματα...

Τὴς νύχτες τὶς φεγγαροφῶτιστες, σὶν ἴσκιος μέσ'...

Οἱ στίχοι τοῦ ὕφαινοιο ἐστὸν ἀφρό καὶ ἐστὶ ῥοδα...

—Ὡ! Τραγοῦδα πάντα τ' ἀρμονικὸ τραγοῦδι...

Έσπερος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Τοτός κλαίει μὲ τὸ παραμικρὸν. Μίαν ἡμέραν...

—Πῶς; τὸν ἐρωτᾷ ἐκπληκτὴ ἡ ἀδελφὴ του...

Ὁ Κοψοκεφαλάκης προσελήθη ἐσχάτως ὡς βοηθὸς...

—Ὁχι! Λοιπὸν ἐπίσης δὲν εἰμπορεῖς νὰ ἀναπνεύσῃς...

—Μὲ πῶς θέλετε νὰ κλαίω; Ἐγὼ ἔσο! Μόνο ξερῶ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 133ος

Αἰτίσεις Πνευματικῶν ἀσκήσεων ἐξ ὧων θὰ δημοσιευθῶν...

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 133ος Διαγωνισμὸς...

Εἰς τὸν Διαγωνισμόν αὐτὸν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν...

Ἐκτὸς τοῦ βραβευομένου εἰς ἐκάστην τάξιν, καὶ οἱ Ἰσοτίμοι...

Οἱ Ἰσοτίμοι τοῦ Α' βραβείου, ἐκτὸς τῆς ὡς ἀνω...

Τὸς λοιποὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ εὗρισκετε...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθῆναι, 28, ὁδὸς Εὐρυμίδου τὴν 1ην Αὐγουστοῦ 1912.

Τὸ ΕΝΑ δὲν ἀποκλείει τὸ ἄλλο, Κοινωνοποῦλα...

Δὲν ἔχει νὰ εἶσαι ἀφωσιωμένη σ' ὄνειρό σου...

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βλάψῃ. Ἄλλως τε ἔχεις καὶ...

γρήγορα ἀπὸ... μαλωμάτα καὶ θὰ κάμῃ πολ...

Ἔγομεν ἀκόμη καιρὸν, Θαλῆ, ἕως νὰ τελειώσῃ ὁ...

Εἶνε, βλέπετε, Μιλιὸν, καὶ τὰ καλοκαίρι-τικά...

Ἐπερὶ τοῦ ὕφαινοιο εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος...

Κ' ἐγὼ, Ένα Χιωτὰκι, ἐξέτρις πότε ἔλαβα τὴν ἀπὸ 14...

Μικρὸ Διαβόλακι, κ' ἐγὼ νομίζω ὅτι ὁ τόμος μου...

Ένας φιλόσοφος, Ἀνακλῆ, εἶπεν ὅτι ὁ ἀνθρωπος...

«Ἐξόφνησις λοιπὸν ὡς νὰ ἐκοιμώσασιν», ἀγαπᾷτε...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Έγνηθονταί: «Τὶ πειράζει» τῆς Κοινωνοποῦλας...

«Συνέφαισμα» τῆς Σημῆας τοῦ Ἀβέρωφ.

—Διάφορα τῆς Νέλικε: —Ένα ταξιδιάρικον τῆς Γοργούδας...

Ἀπογορίζονται: «Έντυπώσεις ἐξ ἐκδρομῆς»...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Σεισημεριὸν Ἐλληνοποῦλο α. (Χ.Κ.)...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ εἰσιθυμοῦν νὰνταλλάξουν ὁ Πανελ...

Ἐπερὶ τῆς ἐπισημῆς εἰσιθυμοῦν νὰ λάβωσιν τὸν...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς:

Δάφνης Στέφανος (σοῦ ἔγραφα ὅτι αὐτὸ δὲν μπορεῖ...

Ἐγὼ ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἐπέμεινον, Τραλλιανέ, καὶ...

Ἐγὼ ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἐπέμεινον, Τραλλιανέ, καὶ...

Ἐγὼ ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἐπέμεινον, Τραλλιανέ, καὶ...

